

ה"ת 2531/03/22 - משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נגד גיא הרינג

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 2531-03-22 משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נ' הרינג

בפני כבוד השופטת דנה עופר

המבקשת
משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה

נגד

המשיב
גיא הרינג

החלטה

1. לפניי בקשה נוספת להורות על הארכת תוקף החזקתם של תפוסים, המוחזקים בידי המבקשת מאז 27.2.19.

המשיבה תפסה שני נכסי מקרקעין של המשיב (חלקה 1 בגוש 15009, יחידות 219 ו-518) ברישום, וכן רכב מ.ר. 7744267.

2. החלטה קודמת בעניין הארכת תוקף החזקת התפוסים ניתנה ביום 19.6.22.

במסגרת ההחלטה פורטו נסיבות התפיסה ומהות החשדות המיוחסים למשיב. בהתאם להחלטה מנחה של ביהמ"ש המחוזי ביחס לתפוסים הנוגעים לחשודים בפרשה הנדונה, בני משפחת הרינג (החלטת כב' השופט מנדלבוים מיום 14.6.22 בתיק ע"ח 61825-07-21), נקבע כי המשיב יוכל לשחרר את יחידות הדירוג הנ"ל אם יפקיד סך של 232,000 ₪. מכיוון שלא הועלו טענות בנוגע לרכב, נקבע כי יישאר תפוס.

על החלטה זו הוגש ערר, שנדחה (ע"ח 30259-07-22, החלטה מיום 25.7.22).

3. גם כעת הביע המשיב את התנגדותו להמשך החזקת התפוסים, תוך מתן דגש לפרק הזמן הארוך שבמהלכו מוחזקים התפוסים. לטענתו, לא ניתן למצוא עוד מקרה אחד שבו הוארך תוקף החזקת תפוסים למשך קרוב לארבע שנים, כפי שמבוקש כאן, כאשר החקירה טרם הסתיימה.

לטענת המשיב, יחידות המקרקעין התפוסות אינן אלא שתי יחידות נופש קטנות בטבריה, שגודלה של כל אחת מהן כ-40 מ"ר בלבד, ואשר הוא עצמו רכש בשנת 2017 מחברה בפירוק (הליך שאושר כדין בביהמ"ש).

לטענתו, לחשודים אחרים בפרשה שוחררו תפוסים רבים, ואילו לו עצמו לא שוחרר דבר.

נוסף על כך, לטענתו, הוא אינו נמנה על החשודים המרכזיים בפרשה, ובניגוד לאחרים, הוא לא נעצר כלל, ומכשיר הטלפון שלו הוחזר לידי מיד לאחר חקירתו הראשונה. לטענתו, החשדות נגדו עלו כאשר החל לייצג את יתר בני המשפחה. עוד טוען המשיב, כי לכל היותר תוכל המבקשת לייחס לו חלק מזערי בביצוע העבירות, והסיכוי שיוגש נגדו כתב אישום נמוך ביותר.

4. המבקשת שבה והציגה לעיוני חומרי חקירה רלבנטיים למשיב.

לטענתה, יחידות הדיור הרלבנטיות אמנם רשומות על שם המשיב, אולם מי שנהנה בפועל מדמי השכירות שלהן הוא למעשה אביו, החשוד המרכזי בפרשה, רן הרינג; כך שמדובר, לטענת המבקשת, ברכוש שנרכש ונרשם על שם המשיב על מנת להסוות את רכושו של אביו.

לעניין זה השיב המשיב, כי דמי השכירות משולמים לחשבון הבנק הפרטי שלו.

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומרי החקירה החסויים שהציגה המבקשת לעיוני, אינני סבורה כי ניתן לקבל כעת את טענת המשיב שמעורבותו בפרשייה מזערית. החקירה מצביעה על מעורבות ממשית של המשיב בניהול החברות השונות שלהן מייחסת המבקשת מעשי הונאה ומרמה בהיקפים גדולים, ובהתאם גם קיימים חשדות לביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.

בכל הנוגע למשך החקירה, התייחסתי בהרחבה בהחלטתי הקודמת מיום 19.6.22. אכן, מדובר בחקירה שנמשכה פרק זמן חריג, אך כעת נראה כי סיומה אכן קרוב, ובהתאם ביקשה המבקשת כי תוקף החזקת התפוסים יוארך ל-120 יום בלבד מעת הגשת הבקשה (כלומר, עד ליום 1.1.22), ולא ל-180 יום כפי שביקשה מלכתחילה.

כפי שצוין בהחלטה הקודמת, היקף החקירה הוא חריג, ונסיבות אובייקטיביות שונות גרמו להתארכות החקירה. ברם, מדובר בחשדות בדבר עבירות רבות בהיקפים כספיים גדולים, ובחקירה מורכבת ומסועפת.

עוד צוין, כי יש לבחון את מידת ההכבדה ביחס לרכוש הספציפי התפוס. מידת ההכבדה אינה גבוהה כאשר מדובר בנכסי מקרקעין, שתפוסים ברישום בלבד. כאן מדובר ביחידות דיור שניתן להשכיר אותן ולקבל את דמי השכירות, ותפיסתן ברישום אינה מונעת הנאה מהנכס ושימוש בו. הפגיעה היחידה בזכות הקניין הנובעת מתפיסתם ברישום נוגעת לחוסר האפשרות למכור את הנכסים, אלא שהמשיב אף לא

טען כי הוא מבקש לממש בדרך של מכירה את זכות הקניין שלו.

למשיב ניתנה בהחלטה הקודמת האפשרות לשחרר את נכסי המקרקעין כנגד הפקדה כספית, שנקבעה על פי המנגנון שהתווה בית המשפט המחוזי (הפחתה של 35% משווי הנכס בגין עלויות מימוש, ולאחר מכן הפחתה של 15% נוספים בגין נטרול אי הוודאות וההקלה למדינה באפשרות לבצע חילוט), ובסכום של 232,000 ₪ עבור שתי היחידות יחד. המשיב בחר שלא להפקיד את הסכום האמור, אף שביכולתו לעשות כן (כפי שציין בדיון מיום 29.9.22).

עולה, אפוא, כי אלמנט ההכבדה ביחס ליחידות הנופש אינו משמעותי. למשיב ניתנה אפשרות לשחרור אותן יחידות, אך הוא בחר שלא לשחררן.

6. אכן, לחשודים מה"מעגל השני" באותה פרשה שוחררו לאחרונה נכסים שונים, ואילו למשיב כאן לא שוחרר עד כה דבר. גם לחשודים מ"המעגל הראשון" שוחררו עם הזמן נכסים שונים. אלא שמלכתחילה לא נתפסו נכסים רבים של המשיב, ולכן העובדה שלא שוחררו לו נכסים אינה בעלת משקל של ממש.

מכל מקום, כעת המשיבה אינה מתנגדת לשחרור הרכב התפוס, ולכן אני מורה על שחרורו המיידי.

7. סוף דבר, למרות טענות המשיב בעניין התארכות החקירה והפגיעה בקניינו, אני רואה לנכון להיעתר לבקשה זו של המבקשת, ולהורות על הארכת תוקף החזקת התפוסים (יחידות הדיור) כמבוקש, למשך 120 יום מיום הגשת הבקשה, בשים לב להיקף החשדות הקיימים בעניינו, ולשם הבטחת אינטרס החילוט.

הרכב התפוס ישוחרר לאלתר.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ג, 18 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.